

saaledes ikke finde mig tilfredsstillt ved disse Bestemmelser, medmindre Indenrigsministeren skulde ville afgive den Erklæring, at det ikke er Hensigten, at denne Lov skal staae længe, thi saa tør jeg for mit Bedkommende nok gaae ind paa dem. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 6, saa finder jeg heller ikke den der opførte Betaling at være fuldkommen tilstrækkelig; men da jeg ikke finder den saa utilstrækkelig som den, der er fastsat i § 8, skal jeg med Hensyn dertil ikke udtale mig videre.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det er en Misforstaaelse, naar den ærede Taler antager, at Compagniecommandeuren skal have en afgjørende Stemme i det Tilfælde, som omhandles i § 4. Der staaer kun, at han skal behandle Sagen efter den umiddelbart ovenfor angivne Regel, men hvis den Bedkommende ikke vil rette sig efter den Dom, han udtaler, saa har han at henvende sig til Øvrigheden, som naturligviis selv skal danne sig en Mening om Sagen, og kunne de ikke blive enige, saa skal Sagen igjen behandles mellem de overordnede Autoriteter. Der var fra Militairretatens Side andraget paa, at lægge en endnu større Myndighed i Compagniecommandeurens Haand; men man har antaget, at Sagen vilde kunne ordnes paa den Maade, som nu er foreslaaet, idet man har antaget, at i de fleste Tilfælde ville de Bedkommende villigt rette sig efter den af Compagniecommandeuren udtalte Dom for den enkelte Dag, som kun kunde være Tale om; men i modsat Fald vil Sagen blive sat under Domstolens Paaskjendelse, og der blive videre forfulgt. Det vil forøvrigt være vanskeligt bagefter at afgjøre en saadan Klage over et Maaltids Bestaaen eller Sligt; men er den af nogen væsentlig Bestaaen, saa vil der dog kunne finde en Afgjørelse Steed af andre Autoriteter end Corpscommandeuren. Hvad § 8 angaaer, da erksender jeg fuldkommen vel, at det er en meget lille Godtgjørelse, som deri er indrømmet, og det har ogsaa været meget under Omhandling mellem Ministerierne, om der ikke burde fastsættes en høiere, men man foretrak at blive staaende ved den Godtgjørelse, som her er udtalt, og som med Hensyn til

navnligen for de Tilfælde, hvor Tropperne ere blandede mellem hinanden, nemlig Kogle, som almindeligt indquarterede og Andre, som extraordinært indquarterede, og man har troet, at det vilde være det Bedste, at have omtrent den samme Godtgjørelsesmaade i begge Tilfælde, indtil Indquarteringsvæsenet kan blive taget under nærmere Overveielse, hvor det da vil være at undersøge, om det er muligt at faae tilstaaet en rundeligere Godtgjørelse, end der nu er tilstaaet.

Ottefen: Jeg skulde ogsaa mene, at det var bedst at antage denne Anordning saaledes, som den her foreligger. Vi have hidtil ikke haft nogen Regel for den extraordinaire Indquartering, og maae derfor være meget glade ved, at man har faaet en saadan. Jeg mener ikke, at det skal være en interimistisk Forordning, men jeg vil haabe, at den extraordinaire Indquartering kun bliver interimistisk, fordi man bør haabe, at Krigen dog engang skal blive tilende, og derfor har jeg været meget godt tilfreds med, at her er bleven sat den samme Priis som ved den ordinaire Indquartering, ligesom jeg ogsaa er fornøiet med, at der er bleven tilstaaet Noget for Heste. Jeg vilde derfor meget ønske, at vi antage Loven saaledes som den er, da det ellers ikke vilde være muligt, at den vil komme ud denne Gang.

C. S. Hansen: Jeg har vissefelig heller ikke modsat mig Loven, jeg har udtryffeligt erklæret, at jeg ikke vil modsætte mig den, men jeg vil ligesuldt yttre, at det var for lidet som blev tilstaaet, for at det ikke skal ansees som formeget, naar vi engang skulle komme til at yttre os om Indquarteringsvæsenets fuldstændige Omordning, ved hvilken Leilighed jeg da maa paastaae, at den tilstaaede Betaling maa forhøies. Forøvrigt kan saadanne Troppesamlinger, som her er omtalt, ogsaa finde Steed udenfor Krigstid. Det er ikke alene med Hensyn til Krigsforholdene, at denne Forordning udgaaer, men ved andre store Troppesamlinger, f. Ex. ved Exercitserne om Efteraaret og større Manoevrer maa denne Forordning kunne anvendes.

Forøvrigt har jeg ikke overseet, at Compagniecheferne jo ikke endelig afgjøre Sagen,